

GLAS NARODA

Naročnina na mesec je
12 Din. Za tujino 20 Din.
Uredništvo: Ljubljana
Nebotičnik, Gajeva ul.
št. 1. Telefon 38-53
Rokopisov ne vračama.

Št. 18.

Ljubljana, četrtek 23. januarja 1936

Leto II.

Država, v kateri pošteni niso
majo toliko poguma kakor topo-
vi, je izgubljena država.

Theodore Roosevelt.

Dnevna pratika

Četrtek, 23. januarja 1936. Katoli-
čani: Zaroka Marije. Pravoslavni: 10.
januarja, Grigorije.

Dežurne lekarne v Ljubljani
Dr. Piccoli, Tyrseva 6; Hočevar, Ce-
lovška cesta 2; Gartner, Moste — Za-
loška cesta.

Vreme

Jugoslavija: Prevladuje oblačno
vreme z manjšimi krajevnimi zjasni-
tvami. Od časa je do časa nekoliko
dežuje po severozapadnih in in sever-
nih krajih. Temperatura je visoka
povsod. Najnižja Skopje +1, naj-
višja Banja Koviljeva +20.

Napoved za danes: Toplo vreme,
pretežno oblačno. Tu in tam nekoliko
dežja, posebno po zapadnih krajih.
Dosti zjasnitev na vzhodnih in juž-
nih predelih. — Sonce vzhaja ob 7.8,
zahaja ob 16.37.

Dunajska vremenska napoved: Mi-
lo vreme bo še trajalo dalje; v juž-
nih krajih obilo padavin, v gorah pa
sneg.

Kino

Četrtek, 23. januarja
Mafica: Viktorija
Ideal: Amor na povodcu
Union: Pri Belem konjičku
Sloga: Krik sveta
Siška: Izgubljeni sin
Kino Narodni dom Kranj: V
petek, soboto in nedeljo »Igra z
ognjem«.

Gledališče

Drama
Začetek ob 20. uri
23. januarja četrtek Bratomor na
Metavi Red Četrtek.
24. petek zaprto.
Opera
23. januarja, četrtek Saloma Red
B.
24. petek zaprto.

Borza

Ljubljana, 22. januarja.
Danasnja povprečna vrednost tu-
jega denarja

	Dinarjev
1 hol. goldinar	39.78
1 nemška marka	17.68
1 belga	7.41
1 šv. frank	14.28
1 angl. funt	216.94
1 am. dolar	48.53
1 fr. frank	2.89
1 Kč	1.82

V privatnem kliringu
1 avst. šilling 9.38
1 nemška marka 14.40
1 angl. fund 237.00

Oglasi v našem listu
so poceni in uspešni

**Sonce sije kolporterju — Paragraf 13 za gledališko
publiko — Poklicni brezposelni — Usodna pobožnost
— 4 žrtve ljubezenske tragedije — Sleparije grofove
tajnice — Za brezposelne se je žrtvovala**

300.000 Abesincev nanovo mobiliziranih

London, 22. jan. Reuter. Ofenziva generala Graziani na južni
fronti je za sedaj ustavljena, dasi se poroča o gotovem številu spo-
padov med italijanskimi in abesinskimi sprednjimi patruljami, ki
ščitijo umikanje rasa Deste.

Iz Addis-Abebe poročajo, da so prve čete od onih 30.000 vojakov,
ki so bile poslani kot ojačenje rasu Desti že prišle k rasu Desti.
Nekateri krogi trde, da bodo ta ojačenja znašala 60.000 vojakov.
V vsakem slučaju podčrtujejo abesinski krogi splošno mobilizacijo
Abesinije, ki je bila včeraj objavljena v zvezi s porazom rasa Deste.
Izve se, da je abesinska vlada poslala močna ojačenja tudi rasu
Nasibuju, ki ima nalogo, da vzpostavi zvezo z četami rasa Deste.
Abesinski uradni krogi izjavljajo, da se bo abesinska armada
zaradi nove mobilizacije povečala za 300.000 vojakov.

Vobče prevladuje mišljenje, da se vojna ne bo končala prej,
predno se ne začne nova doba deževja, ampak da se bo nadaljevala
do druge deževne dobe.

Obubožanje in revščina v Selški dolini

Železniki, 21. januarja
V naši dolini je zadnji čas straš-
no žalostno. Ljudje so potrti in brez
svetle nadeje znejo v bližnjo bo-
dočnost, ki jim ne obeta nič do-
brega. Nekako sami vase smo se
vsi pogreznili in tilho ječimo pod
gospodarskim in socialnim udarcem,
ki dan na dan bijejo po nas.

Svoj čas je bilo v naši dolini ve-
selje doma, dobra volja in mnogo
optimizma. Zdaj pa je vse to ugas-
nilo. Leto za letom je bilo slabše.
Sedanje sankcije pa so še tisto ma-
lo, kar je ostalo, požrle; in vsi ima-
mo občutek, da se je gospodarstvo
naše doline kar nenadoma pogrez-
nilo v propast.

Naše gospodarsko srce peša

Ud za udom je pešal, nazadnje
se je vse sesulo. Vsi vedo, da je v
naši dolini doma lesna industrija,
lesna kupčija in trgovina. To je po-
glavito, vse ostalo je postranskega
in podrejenega pomena. To je
bil glavni vir ljudskih dohodkov.
Ta vir je sedaj, ko stražijo in gro-
zijo sankcije, popolnoma ugasnil.
Pri nas smo drobni gospodarski
ljudje, kmetijski, delavski in žagarji
ter furmani. Vse je dihalo in živelo
od — lesa. Les je naše življenje.
Zdaj ga pa nobeden ne mara več in
s tem je naše gospodarsko življe-
nje prenehalo z dihanjem.

Tajinstvene sankcije

Žagarji so brez dela, furmani so
brez dela, ostalo delavstvo je brez

dela. Vse počiva in premišluje
grenko usodo, ki nam visi nad gla-
vo. Stiska polagoma, toda z želez-
no doslednostjo leze kvišku in kvi-
šku — do vrhunca?! Kolikokrat
smo te tajinstvene sankcije že pre-
kleli, ki smo navadni in preprosti
ljudje in se na take reči kot so
sankcije razumemo samo »po do-
ma e« in zato tudi ž njimi »po do-
mače« obračunavamo. Kdo bi nam
zameril?

Poslednja nitka

Gospodarski obstoj naše doline
visi na zadnji nitki in ura je dva-
najst. Mi hočemo živeti, mi hoče-
mo delati!! Ta naš življenjski krik
so včeraj ponesli v Ljubljano mož-
je iz naše občine, ki so se oglasili
kot deputacija obubožane Selške
doline pri podbanu g. dr. Majcnu.
V posebnem poročilu so na mero-
dajnem mestu čisto enostavno po-
vedali in prikazali vso našo mize-
rijo in gospodarsko tragiko, in tu-
di obupa, ki se loteva prebivalstva,
niso zamočali. Zlasti so privedli
nujno potrebo, da se naše drobno
ludstvo zaposli v javnim delom in
so v tem smislu naglasili gradnjo
ceste, ki bi vezala Selško in Bo-
hinjsko dolino.

V tem gospodarskem obupu ta
naš krik ne sme ostati glas upijo-
čega v puščavi, ker se bo sicer ur-
gala poslednja nitka.

Nadaljne najnovejše vesti na str. 7.

To je prejšnji francoski ministar
predsednik Daladier, ki je bil izvo-
ljen po Herriotu za predsednika
francoskih radikalnih socialistov.
Daladier je močno levo usmerjen
in vse svoje sile je zastavil, da
vrže Laval.

Iz Pariza javljajo, da je tam nena-
doma umrla mlada filmska igralka
Mona Lys. Vrnila se je pravkar iz
Berlina, kjer je igrala glavno vlogo
v filmu »Donogoo Tonka«. Priate-
li so ji priredili večerjo, med katero
ji je postalo slabo. Uro nato je um-
rla. Zdravniki bodo ugotovili vzro-
njene tajinstvene smrti.

Stojadinović izreka sožalje

Beograd, 21. jan. Danes ob 12.
je predsednik vlade in zunanji mi-
nister dr. Milan Stojadinović v
spremljstvu šefa kabineta Protića
in šefa protokola Novakovića odšel
na angleško poslanstvo in izrekel
sožalje Campbellu, angleškemu po-
slanku v imenu kraljevske vlade
in svojem osebnem imenu, nato
pa se je vpisal v knjigo.

Dnevna kronika

× **Pod okriljem »Jugoslovenske majke«** (odsek kola jug. sester v Ljubljani) bo predavala s. načelnica prof. M. Zeljeznova — Kokalj o prvem kongresu »Jug. unije za zaščito dece« v Beogradu, ki se ga je udeležila kot delegatka »kola jug. sester« in »Jugoslov. majke« v Ljubljani, v četrtek dne 23. t. m. ob 18. v stekleni dvorani restavracije Zvezda. Vabimo iskreno vse, ki se zanimajo za zaščito otrok, zlasti pa sestre Kolašice in obdarovane matere pri božičnici. Vstopnine ni.

× **V društvu Soča v Ljubljani** bo predaval v soboto 25. t. m. v salonu pri levu ob pol 21. ure dr. Branko Vrčon o temi »Med Rimom, Addis Abebo in Zenevo«. Vstop prost.

× **Esperanto.** D. Esperantsko društvo v Ljubljani javlja, da se vrši zadnji sestanek pred obnim zborom v petek 24. t. m. ob pol 20 uri v društvenem prostoru hotela »Metropol«, občni zbor pa prihodnji petek 31. t. m. ob pol 20 uri istotam. Udeležba za vse člane obvezna!

× **Manifestacijsko zborovanje lesnega gospodarstva.** Težak položaj lesnega gospodarstva je pritisnil naše gospodarstvenike k obrambi do skrajnih sil. Svoj položaj in svoje zahtevo bodo izpostavili na veliki gospodarski manifestaciji, ki bo v ponedeljek, 26. t. m. 10 uri dop. v veliki dvorani Trgovskega doma.

× **Anonimne ovadbe** prihajajo na mestno poglavarstvo v Ptuj, katerih pa urad seveda ne more vpoštevati.

× **Poskus samomora.** 24 leta stari H. F. iz Borovcev se je pred dnevi sporekel s svojo materjo. Njene besede si je tako vzel k srcu, da se je hotel zaradi tega posloviti od tega življenja. Preziral si je vrat z britvijo. Poškodba je huda, toda v bolnišnici so mu rešili življenje.

× **Zaradi dekleta.** 24 letni Hojnik Franc iz Dornave je šel v nedeljo s svojim dekletom na izprehod. Spotoma sta se ustavila tudi v gostilni v Spuhlju. To pa ni bilo povseči bratoma Rudolfu in Mihi Kralju. Začela sta ga zbadati in se ga tudi dejansko lotila ter mu zadala s polenom hude poškodbe.

× **Sveži grobovi.** V Ljubljani je umrla ga. Nuša Mosetizh, so. proga višjega uradnika, rojena Rakovec. Za njo žaluje sopro. Josip, sin Milan in hčerka Nuška ter mati Vekoslava Rakovec. Pokopali jo bodo v četrtek, 23. januarja ob pol 16. uri s Stare poti 2 k Sv. Križu. Rodbini ki je izgubila vzorno mater in spoštovano gospo naše iskreno sožalje! — V Mariboru je umrla 63 leta stara Terezija Bajt, rojena Anžlovar, žena vpokojenega poslovodje. Znana je bila širom Pohorja kot dobra in vzorna mati in ženska z kremenitim narodnim zna-

Kaj maramo mi, ki smo fantje mladi

Poklic je spremenil

Ljubljana, 22. jan.

Sprememba poklica je danes kaj pogosta in vsakdanji pojav. Menda je sedaj zavlada taka epidemija. Drugje po svetu ljudje radi ali neradi spreminjajo imena, pri nas pa poklice.

Tako je nek 34 letni mlinar iz ljubljanske okolice spoznal, da to ni več zanj in mu ne daje kruha. Začel se je pečati z drugačnim poslom, pa je imel smolo. Koj ga je v Ljubljani aretirala stražnik in mu odvzel košaro perila. Stražnikov sum je bil upravičen. Izkazalo se je namreč, da sta košara in perilo last natakarnja Renka, ki streže gostom v restavraciji na kolodvoru. Perilo in košara poromata k lastniku, podjetni mlinar pa bo moral spet spremeniti poklic. Na sodišču mu bodo določili rok za — premišljevanje.

Mladi, delazmožni ljudje

Že dolgo ponavljajo naši varnostni organi vedno isto pesem,

Po nedeljskih volitvah

Pod tem naslovom piše »Jutro« med drugim: V ostalem so nedeljske volitve obeležene s precejšnjo abstinenco volilcev, saj je udeležba znašala povprečno le 65%, kar je za občinske volitve zelo malo. Znatno del volilcev, ki so ostali doma, spada med one nacionalne ljudi, ki stojijo razočarani nad razvojem pri-lik rajši v rezervi. Ne bomo napravili iste pogreške, ki jo je svoje čase delala SLS, ko je kratkomalo vse one, ki niso volili, proglasila za svoje pristaše tudi tam, kjer je nastopala s svojimi listami. Vendar je gotovo, da so pristaši JRZ tolerat do zadnjega moža izpolnili svojo dolžnost napram stranki. Zato je treba posebej poudariti, da JRZ z edino izjemo Sp. Poljskave v nobeni občini, kjer se je razvil volilni boj, ni dosegla polovičnega števila vseh upravičenih volilcev. Ista ugotovitev velja tudi za splošni rezultat v vseh devetih občinah, ki so v nedeljo volile. Volilnih upravičencev je bilo 6380, liste, ki so nastopale pod firmo JRZ, pa so dobile 3099 gla-

čajem, katerega je pokazala tudi v težkih časih med svetovno vojno. Posebno reveži jo bodo ohranili v lepem spominu kot njih veliko dobrotnico. Svoje sinove je vzgojila v narodno zavestnem duhu ter jih spravila do kruha. Sin Drago je naš marljivi dopisnik za Maribor. Žalujemo naše iskreno sožalje!

× O emigrantstvu in vojni bo predaval književnik in kritik g. Ivo Grahov pod okriljem društva »Tabor« v četrtek, 23. t. m. ob pol 21. na realki v Ljubljani. Vegova ulica. Vstop prost.

× **Živahno delovanje Angleškega društva v Ljubljani.** Dne 15. t. m. je imelo društvo svoj 15. redni občni zbor s poročili podpredsednika dr. Majarona, tajnika Kermannerja, blagajnika dr. Šviglja ter revizorja dr.

da se namreč potepajo in krajejo po mestu in po deželi sami mladi, delazmožni ljudje. Oblasti menijo, da tem ljudem delo ne diši, nasprotna stran pa trdi, da ne more dobiti dela. Človek po-telej ne ve, komu bi verjel. Bržčas bo na vsaki strani nekaj resnice. Vsekakor pa je pojav tako žalosten in tolikanj kričeče vpije po odpomoči, da bi se niti oblast niti javnost ne smeli zadovoljiti s suhim ugotavljanjem, ampak bi naj vsi prizadeti resno razmišljali o tem, kako to rano ozdraviti.

Avto ni primerna shramba

Sinoči je okrog 19. ure zvečer nekdo odnesel iz avtomobila aktovko z zdravniškimi instrumenti. Med njimi je bila brizgalica za injekcije, aparat za merjenje krvnega pritiska in več drugih.

Človek, ki si je prisvojil to aktovko, bržčas ne izvršuje zdravniškega poklica. Zato je upati, da se kmalu ujame, ko bo skušal ukradene predmete razpečati.

sov, kar predstavlja 48 odstotkov. Nad tem bi se morali zamisliti vsi trezni ljudje na eni; kakor na drugi strani. ...

Spremembe občin

»Slovenec« poroča iz Beograda, da je notranji minister dr. Korošec na podlagi §§ 6. in 139. zakona o občinah podpisal uredbo o spojitvi občine Gor. Radgona in Gor. Radgona — okolica v občino Gor. Radgona s sedežem v Gor. Radgoni, ter občine Sv. Jurij ob Ščavnici in občine Terbegovci v skupno občino Sv. Jurij ob Ščavnici s sedežem pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

Radio Ljubljana

Četrtek, 23. januarja. Ob 12: Ameriški jazz-orkestr, plošče, 12.45: vreme, poročila, 13: čas, poročila, 13.15: Narodne koračnice in valčki, Radijski orkester, 14: vreme, borza, 18: Radijski jazz, 18.40: Slovenščina za Slovence, prof. Kolarič, 19: čas, vreme, poročila, 19.30: Narodna ura; Sokolsko predavanje iz Zagreba, 20: Večer pesmi, sodelujejo Antić Karmen, Marijan Lipovšek in radijski orkester, 22: čas, vreme, poročila, 22.15: Lirična glasba, radijski orkester.

Keržana. Iz vseh poročil je videti, da se društvo prav lepo razvija in da od leta do leta raste pri nas zanimanje za angleški jezik in za angleško kulturo. Podpredsednik je ob tej priliki prečital pismo predsednika dr. Draga Marušiča, v katerem je sporočil, da zaradi prezaposlenosti žal odstopa z mesta predsednika; kar so vzeli zborovalci z obžalovanjem na znanje in mu izrekli najiskrenejšo zahvalo za dosedanje delovanje. Pri volitvah je bil nato izvoljen za predsednika dr. Ferdinand Majaron, advokat v Ljubljani. Podpredsednik je borzni senzal dr. Sayer Vaso, tajnika lektorica F. Copeland, Bleiweiss Marko, blagajnik dr. Z. Švigelj, gospodarica Kenk Ada, knjižničarka Olga Grahov, odbornika dr. Voršič in Vidmar Vanda, preglednika dr. Keržana, preglednika dr. Kržan Fran in Miklavčič Fran,

Razgovori s čitatelji

Kmet s kmetom!

Ljubljana, 22. jan.

Naročniku štajerskemu kmetu, ki nam očita, da se za kmeta premalo zavzemamo.

Prijatelj, naš prostor je tesen, in mi se ne moremo na dolgo in široko razpisavati o stvareh, ki zanimajo samo ene čitatele, drugih pa malo ali nič. Sicer je pa Vaš očitok samnasebi krivičen. Mi se odločno borimo za interese malega človeka, saj so to naši lastni interesi, in v našem listu je bila napisana že marsikaka krepka beseda za kmeta, ki je drugje ne bere in tudi nikoli brati ne boste. In če bi dovoljevale razmere, bi zapisali marsikaj kako še bolj krepko! Ampak ne moremo riskirati, da bi v nas treščilo, kakor je že treščilo. To morate razumeti.

Kako se našemu kmetu, danes godi, da je na robu prepada, to vsi vidimo, in vsakdo, ki mu je pri srcu blagor domovine, se s skrbjo vprašuje, kaj bo, če kmetu ne bo pomagano. Kmet je steber države. Ta steber se že nevarno maje, — kaj bo, ako se zruši?

Ampak kadar je govor o težkem obupnem položaju kmetovem, je pa vedno tukaj tudi vprašanje: zakaj je tako in kdo je temu kriv? Ali ni morda kmet sam veliko kriv, da se mu godi, kakor se mu godi?

Ali se morda spominjate, prijatelj, kaj je rajni Stefan Radić, kmečki vodja, na nekem zborovanju — če se ne motimo, je bilo to baš na Štajerskem. — zaklical kmetom? »Vi sami ste si največ krivi, če ste zdolaj, namesto da bi bili zgoraj. Vaša nesložnost je ti- sta palica, ki vas je in vas bo vedno tepla. Sloga jači, nesloga tlači. Složni bodite, pa boste močni in boste vi gospodovali...«

Tako je govoril Radić, ki je kmetu želel dobro, ki si je želel kmečko državo, v kateri bi gospodaril kmet, in je skušal ustvariti veliko seljaško zajednico od Triglava do Vardarja in tja do Crnege morja, kakor se je vedno izražal.

Zdaj vas pa vprašamo, prijatelj, ki ste kmet, ali si morete zamisliti, da bo naš kmet kdaj složen, in naj ga usoda še tako tepe? Nam je na to vprašanje zadnjič neki kmečki možak, sivolas, preizkušen borec za kmečke pravice, odgovoril takole: »Naš kmet složen? Nikoli! Saj niti v eni občini ni mogoče spraviti vseh kmetov pod en klo-buk, kaj šele po vsej deželi! — Agrarna država smo, 80% prebivalstva predstavlja kmet, od kmeta vse živi, — samoumevno torej, da bi moral imeti v taki državi prvo besedo kmet. A zakaj je nima? Ker se je zmeraj zanašal, da ga bodo reševali drugi. In so ga reševali tako, da so ga cepili, vlekli zdaj na to zdaj na ono stran. Ali bo naš kmet kdaj sprevidel, da je zanj samo ena pot prava in resil-na: Pot k samemu sebi! Kmet s kmetom. — Jaz za svojo osebo, po vsem tem, kar opazujem in spoznavam, dvomim, da bi se našemu kmetu že tako kmalu odprle oči. Odkriti povem: jaz kmet sem iz-gu-bil vero v kmeta.«

Tako nam je dejal ta stari slovenski kmet. Kaj pravite Vi k temu, prijatelj?

Sonce sije kolporterju

kadar tone Ljubljana v dežju in puščobi

Solnce sije kolporterju. Zadnjič sem vam opisal trnjevo pot slovenskega kolporterja. Toda tudi solnce posije včasih na to sicer mračno nebo.

Nebotičnik je baš okrog »Glasa naroda« ves podprt z zidarstvi in odri, zgleda, da se podira (Nebotičnik namreč ne »Glas naroda«.) Pa, lepo prodajam oni dan naš »Glas« po ljubljanskih bulvarjih. Ustavi me, možakar, politično sem ga takoj osumil, kam, to vem le sam.

»Hej ti glasnik Glasa naroda, zakaj so vas pa podprli okrog in okrog?« Težko vpraša je!

»To pa radi tega, ker se nevarno razvijamo.«

Dobro povedal! Uprava mi mora zato povisati provizijo za vsak prodani »Glas«.

»Pa ja niste dobili višje subvencije?«

Hm, nekam čudno mi je to zvenelo na uho. Subvencije so vezane vedno z državotvornostjo! Pa ja ne, da bi — Zato zavrnem:

»Naše subvencije so nanocozi. Ti so bolj stalni, kot dnevna politika! Kot bi moža udaril po glavi. Da bi bil kolporter tako politično zrel, ter doumel nezrelo politiko! To je bilo zanj preveč! Osuplemu še namečem ploho besedi!«

»Vse to naše razvijanje postaja nevarno samemu nebotičniku! Se spodnesli ga bomo!«

Takoj sem prodal en izvod!

Slučaj mi je prinesel pred kolporterske roke poblebinjeno damo! Sicer pa neoporečno —

Imate danes astrološko napoved?

Ze vem! Damica namerava danes podvzeti usodne korake. Zvezde naj povedo bodočnost!

Sam ji razgrnem časopis! Pa citava!

»V ljubavi zadeval je ta dan povsem siguran! Srčne zadeve iztečejo srečno za obe strani!«

Več ni hotela slišati! Srce ji je zazarelo v čudnem ognju! »Stimunga« sem si mislil! Zopet je šel en izvod našega »Glasu«. Tako je hitela, da sem jo moral spomniti, da časopisa ne razdeljujem zastonj! Zopet sveto dinarček!

Srečam gospo v zrelih letih! Marsikaj je že videla in slišala, njej je težko ustreči. Kar mine me veselje, da bi ji pod nos zavpil »Glas naroda«. Zato me pa sama ustavi: »Prosim, en »Glas«. Tako rada ga berem. Ima vedno vse novice, bodisi iz sodišča, bodisi iz ulice, ali od kjerkoli že! Kaj imate ljudi vsepovsod?«

»Ne gospa, ušesa imamo vsepovsod! Veste, če človek hoče le malo prislusniti, pa sliši marsikaj, česar debelo uho ne sliši!«

»Zakaj vam pa pravijo: »Glas naroda?«

»No, gospa, tudi »Glas« smo radi. Ljudje rajši slišijo pritajene glaske, kot pa orjaške glasove! Politični zvočniki ne marajo biti! To pa, ker res nečemo biti skregati z resnico!«

Gospa je imponirala beseda o resnici! Takoj zopet en kovanec zdrave jugoslovanske valute!

Pa zavijem v kavarno. Preko dneva nabrana dnevna politika zanima maso! Vse kar se zgodi, je delo dneva! Seve, desno vsepovsod dežujejo dinarčki! In meni provizija!

Samo nekaj me skrbi, z nevoščljivostjo nisem računal, in ta je vražje iznajdljiva, zato pričakujem vse, samo nagrade ne!

Pik!

di Mariborčani samo enkrat na led.

Vse drugače je bilo na večeru Katje Delakove. Gledališče polno kot malokdaj. Spored je bil res nekaj imenitnega, priznanja pa tudi ni manjkalo. Naj še omenimo, da pri tem večeru ni sodelovala policija.

Rebeljon na univerzi

V pravilno razumevanje naj ta, kaj povem, da imamo v Mariboru ljudsko univerzo, ki se pa v zadnjem času ne loči skoraj od onih pravih. Vsaj po tem ne, da so včasih tudi tu rebeljoni. V spominu je še, da so vneti poslušalci pred meseci napodili iz

dvorane nekega zagrebskega predavatelja, ki je preveč povzdignil Mussolinija. Do sličnih dogodkov je prišlo zadnjič, ko je neki ugledni univerzitetni profesor iz Zagreba predaval o Nemčiji. Del poslušalcev je pričel kašljati, cepetati in uporabljati vse ostale pripomočke za motenje predavanja. Policija je napravila red. Zanimivo je še, da je sledil po predavanju pimeren epilog. Predavatelj je debatiral z enim onih, ki so cepetali, kašljali itd. Ostri debati je napravila konec krepka zaušnica. Da ne bo zamere ne na tej, ne na oni strani, ne povemo, kdo je bil deležen klofute. —ob—

Dab Sveičenca bla zdrava...

Celje, pred Svečnico 1936.

Koliko je stvar, na katere se ljudje spomnijo v sili; v svojem globokem in resnem razmišljanju se spominjajo tudi oni običajev ter mogoče tudi navad iz onih davnih časov, ko je bil tak početek, da so se njih predniki od svojih krvnih bratov in sester poslovili in šli. Šli v mesta, se preoblekli iz debelih močnih oblek v tanjše in se — pomeščanili. In sicer tako pomeščanili, da je do mesta črnega bel kruh, da so zato šli samo enkrat in ne trikrat na dan.

Pevci, kakor bi okameneli

V strogi zamaknjenosti so te dni v Celju izvajali pesmi nabožne vsebine, v katerih je vpleteno vse: žito, mleko, meso, jajca itd.

Oh, kako malo se še danes ljudje zavedajo izvora in pridelova-

nja teh dobrin, sem si mislil, ko sem poslušal tiste pevce v Gosposki ulici, za katerimi je tudi mnogo drugih ljudi drlo in zijalo.

Ves pevski zbor je štel le pet oseb. In sicer tri ženske in dva moška. Odpirali so lokale, v vsakem zapeli pesmi približno iste vsebine, vse za dobro letino, ki bo dala mnogo mnogo kruha, in nič nesreč. »Dab Sveičenca bla zdrava«, je bil refren. Tedaj pa je stopil k ljudem vodja pevcev, mlad reven fant, držeč v rokah resnično in pravo Svečnico ter nobira dinarje.

To je že stara navada

so mu potem povedali in hodijo vsako leto 14 dni pred Svečnico v mesto in tam zapojejo pesmi, ki naj obude vsem meščanom spomin na one davne, davne čase.

T. A.

Rekordno leto

Poštna hranilnice

Poštna hranilnica je pretekli teden zaključila svojo bilanco za leto 1935. Rezultati Poštne hranilnice leta 1935 so rekordni. Število čekovnih računov se je zvišalo na 25.439, s skupnim stanjem vlog 1.189.399.008,19 Din. — Število vlagalcev na hranilne knjižice je naraslo na 360.432, znesek vlog na hranilne knjižice pa 850.741.001,57 Din. — Skupna vsota vlog na hranilnih in poštinih čekovnih računih je presegla 2 milijardi Din. — Celotni promet na vseh računih je znašal okoli 240 milijard Din. Brutto dobiček je znašal 106.500.688,06 Din, čisti dobiček (po odbitku obresti na vloge, osebnih in materialnih izdatkov, odpis od nepremičnin, inventarja itd.) je pa znašal 56.876.870,03 Din. Rezervni fondi so se zvišali na 106.251.743,07 Din. — Gotovina blagajne je znašala 31. decembra lanskega leta 443 milijonov Din. Plasmani na tekoče račune in lombardna posojila so znašali 1.307 milijonov Din, v vrednostnih papirjih pa 336 milijonov Din.

V lekarni:

»Prosim izdaj.«

»Za koliko?«

»Za dve osebi!«

Celuloid je pogoltnil

Štore 21. januarja

Pretekli četrtek je 20letni delavec Žohar Karel po nesreči pogoltnil kos celuloide, kateri mu je ostal v goltancu. Žohar je zaposlen v šamotni tovarni v Štovah, radi celulojida je moral v bolnišnico, o kjer se še sedaj zdravi.

Nesreča fantka

Šoštanj, 21. januarja.

Posestikov sin Rudi Verbič iz Družmirja pri Šoštanju je včeraj doma pred hišo tako nesrečno padel, da si je zlomil levo nogo pod kolonom. Fantek je star šele 4 leta in se zdravi v celjski bolnišnici.

»Očka, kakšna razlika je med besedami: vizita in vizitacija?«
»Če gremo mi k tvojemu vizitu, če pa ona pride k nam, je pa vizitacija!«

★

»Ste že koga vprašali za svet?«
»Sem, gospod doktor! Gospoda lekarnarja!«

»Ta vam je sigurno kako neumnost nasvetoval?«

»Ja, k vam me je poslal!«

★

»Za božič sem dobil od žene za darilo jubilejni vžigalnik.«

»Kako jubilejni?«

»Seveda petindvajsetkrat moram pritiskati, da se vžge!«

Paragraf 13 za gledališko publiko

To in ono o mariborskih kulturnih prireditvah

Maribor, v januarju.

Kriza, o kateri se toliko govori in piše, gotovo ni prizadela mariborskemu kulturnemu življenju nikake škode. Seveda hočem reči — moralne. Skoraj bi dejal, da ima naše mesto iz leta v leto več kulturnih prireditev. Sicer ni več onih razkošnih koncertov in gostovanj bleščečih umetnikov, je pa zato postalo dejstvo, da domačinov vse lepše in tudi uspehov ne manjka. Velika aktivnost v tem pogledu pričča, da Maribor ni nikaka provinca. Kakor se čisto označuje. Sicer tudi ne manjka nergačev (kaj pa jih ni?), ampak je to le bolj vzporednega značaja, ki vso zadevo še bolj popestri.

Slovo, arije in balet

V gledališču so bile zadnji časi tri prireditve, o katerih se da napisati nekaj besedi. Saj jih zasluži nastopajoči in — čudno, kaj ne — publika. Najprej je bil poslovljni večer blvskega prvaka mariborskega gledališča g. Vladimira Skrbinskega. Za slovo je nastopil kot Dušan v Šorilevih »Blodnih ognjih«. Gledališče seveda polno, kot se to spodobi ob takih prilikah in kot to zasluži g.

Skrbinske. Posebno mladine se je kar trlo. Kot vestni opazovalci ne smemo prezreti, da so nad našo nadobudno mladino čuvali na vse pripravljene pendreki. Je že res, da moraš plačati, če hočeš v gledališče. Ampak s tem si kupil samo pravico za uporabo sluha in vida. Glede govora pa za publiko v gledališču velja paragraf 13. Sicer pa vse to mimogrede. V odmorih je bilo silno navdušenje, kot se pač spodobi. Ni manjkalo seveda latorjevega venca.

Drugi nastop, vreden z gotove strani omembe, je bil nastop starega (čepprav je še dečko golobradič!) našega znanca g. Borisa Pilata. Gledališče je bilo zopet skrbno zastraženo, kaj hočemo! Saj si simpatije na ta način ustvarjajo veliki gospodje, pa si jih ne bi umetniki? Sploh je postala asistenca policije v gledališču silno privlačna: gledališče je ob takih prilikah vedno polno. Tokrat je bil večer operno-baletni. Operni del je še odgovarjal naslovu, baletni pa prav nič. Saj so publiko ožmražili kar za nekaj točk, vse ostalo pa je bilo bolj kabaretnega značaja. Prireditelj pa se naj že danes vda v usodo, da grede tu-

Slike iz sodne dvorane

Poklicni brezposelni

Ljubljana, 22. januarja

Mali senat s predsednikom s. o. s. Brelihom, drž. tožilec dr. Fellacher, zagovornika dr. Voršič in dr. Pegan, tako prepolna dvorana, da bi vonja-jočo atmosfero lahko rezal, in nad 3 ure trajajoča razprava! Vse skupaj pa zaradi starih hlač in pa zaradi suknje, ki so za njo vedeli vsi poklicni »brezposelni«. Vendar je bila pa razprava zanimiva, saj je obtožnica takorekoč postavila na glavo, da glavni obtoženec ni bil več tat in je to vlogo moral prevzeti njegov nedobudni bratec, ki je bil obtožnici samo »neznani pomočnik«. Še zanimivejša je bila pa

tajinstvena doza za puder

ki je že pri drugi razpravi igrala veliko vlogo. Malenkost in brezpomembna stvarca — taka-le doza za puder, vendar jo je zlohotna usoda izbrala, naj spremeni podobo resnobe javnega delavca in zakrknjenega samega »nečimernega gizdalina«. Samo Pravica in Resnica sta pa dozo za puder prišli in jo postavili na pravo mesto.

France Žužek je spet odsedel nekaj mesecev zaradi tatvine in iz jetnišnice v Justični palači krenil kar čez Mladoslovo cesto na ono stran takorekoč k sosedu. Iz stanovanja g. dr. J. R. je prinesel uro, suknjo, obleko in pri tatu so našli tudi dozo za puder. Dejali so soglasno: Doza je last dr. R.! — Niti na literarnem, kritičnem, umetniškem, niti na gospodarskem ali na političnem polju se dr. J. R. še nikdar ni tako branil, kakor sedaj, ko so mu pripisali — dozo za puder. Doza je po njegovi izjavi, napoved postala brez lastnika, a kaj pomaga še tako resna izjava, če je pa javno mnenje, ki zavrti vsako resnico in škodoželjna napihne tudi najmanjši sum. . . Po sodnji in po advokatskih pisarnah je zasumelo in zažubelo: Dozo za puder so našli pri njem, dozo za puder. . . katera jo je pozabila pri njem? Sam se pudra, sam! — Skratka zadeva je postala silno pikantna in za resnega moža skrajno sitna.

Od torka, 20. januarja 1936, je pa v spislo okrožnega sodišča ljubljanskega št. tolko in tolko Žužek Alojz, Bakše Franc, Žužek Franc zapisano in ugotovljeno ter po pričah potrjeno, da doza za puder ni bila nikdar last dr. J. R. temveč, da je bila ukradena v Šiški in je last gđe. Ane Zorove skupaj s hlačami njene očeta. Tatova sta hlače takoj prodala, France je pa z dozo za puder imel posebno poetično kupčijske namene.

Gori imenovani trije so poklicni »brezposelni«, kakršnih je v Ljubljani vsak dan več po ulicah, stanovanjih in arestih. Dobri ljudje jim dajejo hrano, sami si pa nato vzamejo, kar morejo. »Dela nisem imel in moral sem krast«, je refren njih zagovora. Upoštevati ga moramo, ker jim ne moremo dati dela in zaslužka, nimamo pa tudi še zavodov niti »delovnih bataljonov«, ki jih je predlagal zagovornik dr. Voršič. Lojze je bil tudi oproščen zaradi hlačanja z motivacijo, da je bil potreben.

O Lojzetu trdi obtožnica, da je bil na straži pred hišo, kradel naj bi bil pa njegov neznani komplot. Gospa Zorova je dopoldne stopila v spalnico in se strašno prestrašila, ker so

molele noge izpod postelje. Tat se je pognal skozi okno in France, ki mu je večkrat dala jesti, je

tekel za njim in lovil tatu

Pol ure pozneje sta brata Lojze in France že prodala pri Zoru ukradene hlače nekemu hlapcu, hčerkinjo dozo je pa France obdržal. Hlače so jima vrgle 35 Din, ki jih je pa Lojze seveda zaslužil, »ko je purmane nakladal na kolodvoru«. Ker pa France ni imel »spiegla«, mu je Lojze dal dozo za puder. Vsaj nekaj za toaletto! Pozneje je France vlomil pri dr. R. in dozo gđe. Zorove so našli pri njem. Izkazalo se je pa tudi, da je France stal na straži in so tako za doslej neznanega tatu spoznali Lojzeta. Gospa Zorova ima dobro srce, kakor večina naših gospodinj. Tatinskemu Francetu je rada dajala, ker se ji je smilil in se ji tudi sedaj smili čeprav jo je okradel. Zares so usmiljenja vredni vsi, če so prisiljeni krast! Za suknjo v III. nadstropju tam pri Mišičevi vojašnici so vedeli vsi, vendar France na prvo prigovarjanje ni šel po njo: »Mi še ni bilo treba krasti, ker sem imel še nekaj denarja«. Več jih je imel v vinotoču in vsi

so bili suhi. Spomnili so se na tiste hlače. Kar vsa gruča je šla pred hišo in Francetov tovariš je naglo prišel iz III. nadstropja že oblečen v suknjo. Takoj so jo prodali v Šiški, kjer so imeli že kupca za njo. 70 Din so dobili. Dosti je bilo za vse za klobase in pijačo. In spet so bili suhi. Dogodilo se je pa tudi, ko se je France tako nakresal, da je obležal na cesti in so ga morali nesti domov. Gotovo je tedaj dobro »zaslužil«.

Gospodična Cilka je vsa ljubezniva, dražestna in smehljajoča pritekla iz Šiške, čeprav je hudo nevarno prehlajena. Kar oddahne se dvorana, če kaj tako fletnega in veselega ter zgornjega stopi v dvorano. Bakšeta je pobožni videla, kako je preskočil vrtno ograjo pri teti in celo uro ležal med rožami. Sele, ko je že skozi okno na pol vlezal v sobo, je zakričala. Stekel je seveda in na vrtu je gospodična našla njegov čevlji, drugega pa stražnik na ulici. »Kar obesite ga« se je gospodična posmejala, »če zaradi njega zbolim!«

Vsi trije so bili že po večkrat kaznovani zaradi tatvine, da so skoraj stalno preskrbljeni v Ljubljani. Novem mestu ali pa tudi drugje v svoji ožji dolenski domovini. Lojzetu so spet dali 4 mesece strogega zapora, Bakšetu 4 mesece in 10 dni, France bo pa moral sedeti kar 9 mesecev. Ob amnestiji so ga namreč pogojno izpustili in bo sedaj moral odsedeti še tedanji ostanek.

4 žrtve ljubezenske tragedije

Maribor, 22. januarja. Pred večnim senat mariborskega okrožnega sodišča, ki mu je predsedoval g. Zemljič, je danes stopil 22-letni posestniški sin Ferdinand Ogrin iz Polic pri Gornji Radgoni, ki mu obtožnica očita, da je 1. decembra preteklega leta ustrelil 43-letno posestnico Marijo Geratičovo v Crenševcih pri Gornji Radgoni.

Ozadje dogodka

Posestniški sin Ferdinand Vogrin iz Polic pri Gornji Radgoni se je že predianskim seznanil z 19-letno posestniško dečko Marijo Geratičovo iz Crenševc. Mlada človeka sta se imela rada in je Vogrin nameraval Marijo poročiti, kadar bi si uredil svoje premoženjske razmere. Usoda pa je hotela, da so se ljubezenske sanje mladih zaljubljenec razblinile. Kmalu potem, ko sta se seznanila, je Marija zanosila in lani v septembru porodila nezakonsko dete. Vogrin se je potem še vedno vračal k Mariji in menila sta se o poroki. Kljub temu, da je Marija postala nezakonska mati in bi bil hčerkin greh s poroko takorekoč izbrisani, vendar Marijina mati v to zvezo ni hotela privoliti in je vedno osorno zavračala vsiljivega »zeta«. Med njima je prišlo do čestih prepir, višek pa je bil 1. decembra zvečer.

Tega večera je Ferdinand zopet obiskal Marijo, zaradi česar je nastal prepri med materjo in hčerko. Ferdinand, ki se je teh vednih preprirov že naveličal, se je zavzel za svojo nevesto, kar pa ni bilo povšeči njeni materi. Pričela je Ferdinanda zmerjati in mu očitali, da je izpridil njeno hčerko. Vročekrnega fanta pa so očitanja tako pogrele, da je

seget v žep in ji zagrozil s s. . . okresom. Geratičeva se mu je postavila v bran s kolom in ga hotela spoditi iz hiše, kar pa je postalo za njo usodno. Ogrin je naperil samokres na njo in sprožil trikrat zaporedoma. En strel je zadel Geratičovo, vendar je še imela toliko moči, da je pričela bežati. Pot iz hiše pa ji je zastavil podivjani Ogrin in jo med vrati napadel z nožem. Prerezal ji je žilo odvodnico na levi roki in nesrečna žena je kmalu nato zaradi izkrvavitve izdihnila!

Zapuščena

Sele sedaj se je Ferdinand zavedel, kaj je storil v jezi in ogorčenosti. Sel je k sosedu Rudolfu Ravterju in mu povedal, kaj je storil. Dejal je: »Zdaj sem pa za deset let dober. . . «Nato je odšel k orožnikom, kjer je izpovedal svoj zločin. Ljubezenska tragedija je tako upropastila kar štiri nesrečna bitja: Geratičovo so pokopali, Ogrin je moral v zapor, mlada nezakonska mati pa je ostala z neboljenim otročkom sama.

Mila sodba

Pri razpravi se je Ogrin v glavni razpravi s silobranom in da je zločin izvršil v nerazsodnosti. Sodniki so na predlog zagovornika upoštevali vse olajšilne okoliščine in je bil Ferdinand Ogrin obsojen na štiri leta robije in na izgubo častnih državljan-skih pravic, to za dobo treh let. Ogrin se je z obsodbo zadovoljil, saj pa je tudi izredno mila.

Ne odreci kruha siromaku, ki trka od vrat do vrat, zakaj on ti kaže pot, po kateri utegneš jutri sam hoditi.

Ljudski nauk.

Usodna pobožnost

Tisto nedeljo po Novem letu je bil Jože Kastelic z Otočjega vrha pri Velikem Gabru pri maši v Križankah, gospa Rozalija z Bičevja tam med Tržaško cesto in Gradaščico pa tudi. Spoznala je svojega brezposelnega, ki mu je dajala jesti, in že ga je imel policaj. Časi so taki, da ima

vsaka gospodinja svojega brezposelnega

ali pa tudi več, enako pa tudi kuharice niso brez takih stalnih gostov. Na Silvestrovo je gospa Rozalija dala Jožetu spet jesti in pozneje je zvedela, da je oprezoval okrog kleti. Na Novo leto ji je gotovo prišel vožiti, mimogrede je pa tedaj še stopil v klet in v prtič naložil več kosov aubega mesa in slanine. Okrog 8 kg je tehtalo vse skupaj in je bilo po dnevni ceni brez prtiča vredno 112 Din. Škode pa gospa nima, čeprav je Jože vse skupaj stresel, ko so ga presenetili pred kletjo. No, in spet sta se videla šele pri maši v Križankah.

Revež pravi, da j.

zašel v klet

»Seveda sem hotel vzeti, saj veste, da sem bil lačen. Tudi to veste, da je kriza, in vsak si mora pomagati, kakor more! — Pozabili ste zakleniti, gospa, ker klet res ni bila zaklenjena. Prav po pravici sem vse poževal, zakaj bi pa to lagala. Ali vendar bo spet 10 mesecev preskrbljen.

Tri dni je ljubila zastoj brezposelnega

Kranj, 22. I.

Brezdomci! Po vseh zakotnih krajih jih najdeš. Po dnevi se potikajo po destu, na večer jo pa mahnejo prenočevati v predmestje na kozolce in šupe.

Te dni je neka 32-letna brezposelna S. J. iz Most prišla v Kranj za službo. Na večer se je znašla na cesti lačna, brez prenočišča in brez denarja. V tej stiski so ji priskočili na pomoč brezposelni kavalirji in ji ponudili brezplačno prenočišče na pristavi pri Kroni. Dekletu ni kazalo drugega in je ponudbo moralaplač sprejeti. Tri dni dekle ni zapustilo prenočišča, sprejela pa je večje število obiskov. Obiskovali so jo brezposelni kolegi, kavalirji niso bili nič prida, kajti, ko je napravila policijsko racijo, so jadrno odkurili v noč in pustili dekle samo. Policija je našla nesrečno dekle v senu v sami srajci, vso obnemoglo in izstradano.

Pri zasliševanju je odkrito priznala, da je imela kavalirje, toda ji nihče ni prinesel niti skorjice kruha. Tri dni je bila na pristavi brez hrane. Ko so jo vprašali, zakaj je ležala v sami srajci, je sramežljivo odgovorila: »Saj veste, če gre človek spat da vrhno obleko dol«.

Plaha in ponižna je stala na policiji in odkrivala svoje bedno življenje. Ni one vrste, ki dajejo ljubezen za denar. — saj niti kruha ni dobila za plačilo. Neizprosna usoda in boj za obstanek, beda in krivice, vse to je zamorilo v nji vsa čustva!

Podgane in miši naši nevarni sovražniki

Miši in podgane so se bolj kakor vse druge živali prilagodile človeku, zato so se v njih razvile značilne lastnosti, ki so zelo podobne človekovim značilnostim. Miš in podgana sta znani kot najbolj požrešni živali. Zreza vse, kar se sploh da požreti, v hudi stiski se celo požrejo med seboj. Lahko se prilagodita tudi vsakemu podnebnju, znata plavati in razne druge umetnine, ki jih običajne živali ne znajo. Posebno značilno je, da znajo podgane organizirati cele bolovajske gručice in vesti ogrožene borbe med seboj.

Molitve proti podganam

Kedaj so se podgane preselile v Evropo, ni inogoče točno ugotoviti. Na splošno pa se sodi, da so prišle v naše kraje za časa križarskih vojn. Prav takrat se je namreč po vsej Evropi razširila takozvana črna podgana, in sicer razširila s tako naglico, bolj kakor belo človeško pleme v Ameriki. Pred koncem 13. stoletja je postala podgana tako nevarni sovražniki la podgana prava šiba božja za Evropo. V tej dobi so prišle podobne črne podgane, v Anglijo. V dobi Shakespeara so postale črne podgane, da so bile zaukazane proti ljudem, posebne dnevnice, molitve in organizirane cele križarske vojne, ter postavljeni mnogi uradniki, takozvani »podganarji«.

Črna podgana je obvladala Evropo dvakrat delj kakor Vandali Severno Afriko ali Saraceni Spanjo. Njena vlada je dosegla višek v dobah raznih bolezenskih epidemij, ki so prišle v Evropo za časa 30 letne vojne. Brez dvoma je, da so bili glavni raznašalci teh epidemij črne podgane. Kakor so visoko stoječo evropsko kulturo uničili napadi Barbarov iz Vzhoda, tako je črna podgana pregnala iz Evrope sivojavo podgana, krvoločna, bojovita azijska miš, s kratkim nosom in repom. Cele trume teh sivojavil podgan so se namreč v 18. stoletju privale v Evropo. Leta 1727. so ogromne tolpe preplavale Volgo in napadle Astrahan. Že leta 1750. so se silno

razpasle po Prusiji. Leta 1775. so že preplavale do Anglije in do Amerike. Zdi se, da se jim tam, kjer gre o prebivalstvu glas, da je lakomno, ni posebno dobro godilo in se zato na takih mestih nikdar niso značnejše razmnožile, tako n. pr. na Škotskem in v Švici. V današnji dobi pa so se podgane razširile po vsej Severni Ameriki od Paname navzgor do polarnih končin Kanade, raztegnile so se po vseh tropskih deželah Južne Amerike, na južnomorske otoke, na Novo Zelandijo in v Avstralijo. Tako so podgane pravzaprav ovladale ves svet. Podoba je, da se jim edino v Grenlandiji ni mogoče z uspehom uveljaviti.

Prenašalke kužnih bolezni

Kamorkoli so se razmnožile rjave podgane, povsod tam so iznimile in udušile črne podgane in v večji ali manjši meri vse ostale miši in glodalce. Podgana je kot živo bitje sila neprijeten gost. O njej ni mogoče reči prav nič pozitivnega. Gradi si podzemeljske rove, če je to treba, najrajši pa se polasti rogov drugih živali, ki jih odtodirine ali pa celo požre. Največja nevarnost pa obstoja v tem, da prenaša različne kužne bolezni, kakor tifus, trakuljo in podobne bolezni. Podgane žrejo koruze, zrelo in v dobi, ko še zori v klasi in znani so slučaj, ko so v nekaterih deželah podgane uničile prav vso letino. Ena sama podgana more na leto požreti 20 do 30 kg koruze. Po skladiščih uničuje blago, loti se pa tudi papirja, knjig, usnja, rokavic, sadja, zelenjave, orehov in podobnega. Mimo tega je podgana silno nevarna malim domačim živalim, kakor kokošim, racam, golobom, prav posebno pa ji gredo v slast jajca. Na stavbah dela ogromno škodo, gloda les, lesene stene, pode itd. Prav smešen je celo slučaj, da je moral nek cirkuški podjetnik ubiti tri svoje najlepše slone, ker so jim podgane obžrle noge. Nevarne pa so podgane tudi človeku, zlasti otrokom.

spečim v zibelkah in čestokrat se primerijo slučaj, ko so podgane dojenčkom odgriznile prste, nos, ušesa itd.

Milijonska armada

Samo po sebi je razumljivo, da je nemogoče prešteti to ogromno armado podgan in miši. Brez dvoma je njih število velikansko in se da samo približno določiti. Znano je, da je leta 1881 odrejena takozvana vojska proti mišim in podganam. Za usmrnitev te nadležne nadloge so nekatere države celo razpisale prav lepe nagrade. V tej podganji in mišji vojni je bilo po bito 12 milijonov te zalege. Mnogi zdravniki pa zatrjujejo, da je v modernih velenostih prav toliko podgan in miši, kolikor je ljudi. Podgane in miši se namreč zelo

naglo razmnožujejo in se z večjo naglico razširjajo po deželi. Vsakoletno preseljevanje miši iz stanovanj na polje, se začne s prihodom toplejšega vremena in z pričetkom rasti po poljih, na zimop se vsa ta ogromna armada zopet preseli v bližino človeških bivališč in v bivališča sama. Nekateri znanstveniki so si dali truda in so opazovali tako podganje in mišje preseljevanje. Pri tem opazovanju so ugotovili, da se ta živalska nadloga seli v temnih nočnih urah, trumoma in z veliko naglico.

Človek in ta živalska zalega sta doslej v nepomirljivem boju. Kljub temu, da si je moderna znanost doslej mnogo prizadevala najti uspešnega leka proti tem živalskim škodljivcem, ji vendarle ni uspelo, da bi resno zatrla in omejila podgane in miši.

Novo orožje proti jetiki

Ves kulturni svet se že leta in leta bori proti eni najzavratnejši človeških bolezni. Sredstvo za sredstvom poskuša. Uspehi so le delni. Še vedno ima jetika najbogatejšo žetev med premnogimi boleznimi, ki spremljajo človeka od zibel do groba.

Pred nedavnim je odličen holandski zdravnik dr. Daat sestavil novo metodo zdravljenja jetike. Strokovnjaki zatrjujejo, da dosega dr. Daat potem te metode lepe uspehe, celo pri zdravljenju težkih tuberkuloznih obolenj.

Zdravstvena metoda dr. Daata je nenavadna in tudi zanimiva. Svoje tuberkulozne bolnike zdravi s fenolom (karbolom), pomešanim z ribjim oljem. V začetku zdravljenja daje dr. Daat bolniku dnevno četrta grama fenola, porazdeljenega na tri obroke ribjega olja. Že po drugem ali tret-

jem mesecu zdravljenja se pokaže znatno izboljšanje. Če se stanje bolnikov tekom 4 mesecev vidno ne izboljša, potem se zdravljenje podaljša za nekaj mesecev. V pretežni večini se je ta način zdravljenja izborna obneel.

Poleg samega zdravljenja priporoča dr. Daat svojim pacientom, naj jedo čimveč stročnic, ker se že s tem vrši v organizmu takozvana »fenolizacija«. V ostalem se dr. Daat strinja z dr. Geršonom, ki priporoča proti jetiki di-jeto brez kuhinjske soli. Vendar pa pravi dr. Daat, da ni nujno potrebno, da bi se jetičniki popolnoma odrekli soli. Zato priporoča, da se hrani dodaje čimveč takih želišč in zelenjave, ki ne potrebujejo mnogo soli.

Zanimivo je še, da priporoča dr. Daat svojo metodo tudi zdravim ljudem, češ, da se na ta način uspešno zavarujejo pred jetiko.

Kardinal in mednarodna pravila

Rimski dopisnik švedskega lista »Dagens Nyheter« piše, da se je po bombardiranju švedske misije Rdečega Kriza pri Dolu razgovarjal z Rimljani iz vseh krogov in stanov, da bi izvedel od njih, kaj prav za prav mislijo o tem barbarskem početju italijanske aviacije. Soferji, sprevedniki, profesorji, bankirji — vsi so mu odgovorili, da ga . . . odobravo. Presenečen nad takim pojmovanjem civilizacije se je zatekel še k nekemu — kardinalu, da tudi njega vpraša za mnenje.

Pričakoval je, da bo vsaj tu našel razumevanje in besedico obtožbe. A kako se je zmotil! Nihče ni s takim navdušenjem hvallil in odobral italijanske kršitve mednarodnih pravil o načinu vojevanja, kakor prav ta kardinal.

— Kaj hočete, vojna je vojna. . . Vojna je sveta stvar in v njej so dovoljena vsa sredstva v dosego višjega, božjega namena. Zaostali Abesiniji je močno potrebna naša katoliška in rimska civilizacija.

— Dobro, Eminenca, ugovarja novinar. Toda to še ni zadosten razlog za bombardiranje onih, ki prinašajo ranjencem izključno zdravniško pomoč. . .

— Da, dejal bi prav tako kakor vi, če ne bi šlo v teh primerih za bele ljudi, ki prinašajo pomoč črnim, da uničujejo bele. Črnci — in zlasti še Abesinci — so barbari in barbari niso vredni našega usmiljenja.

— Da je to zares krščansko navelo, Eminenca?

— Kristus nam je sicer zapovedal razširjati njegov nauk med vsemi narodi sveta. Nič pa nam ni rekel glede sredstev, ki se jih smemo ali ne smemo v ta namen posluževati. . .

Astrološka napoved

za 23. januar.

Slaba konstelacija za ljubavno življenje. Moški bodo danes doživljali težka razočaranja z ženskami. Izkazale se bodo kot nezanesljive. Dosti bo razburjenja z njimi. V splošnem leži v zraku kritično razpoloženje. Pazite da nes bolj na zdravje kakor druge dni. Varujte se tudi prijaznosti takih oseb, o katerih veste, da so vam sovražne.

Današnji novorojenčki bodo marljivi, stremljivi, častihlepni ljudje. Tudi razumni in uvidevni. Če bodo dobro vzgojeni, jim bo lahka življenska pot.

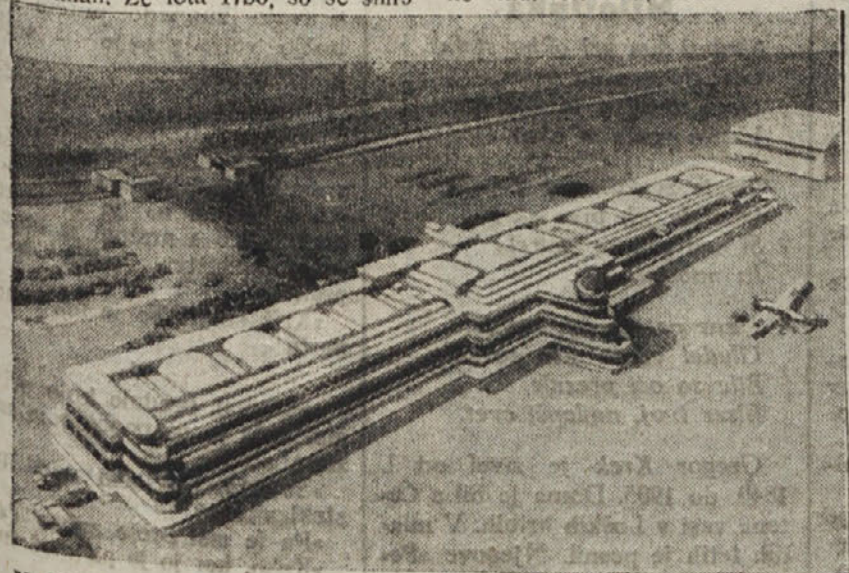
»Veš katera obrt je res najidealnejša na svetu?«

»Katera?«

»Prodaja kostanjev!«

»Kako to meniš?«

»Zato, ker gre prodajalec za druge po kostanj v žerjavico!«

V Parizu bodo zgradili najmoderni in največji aerodrom na svetu. Fasada glavne zgradbe bo 250 m dolga. Slika kaže načrt tega zračnega kolodvora.

MAŠČEVALEC

Kriminalni roman.

22

Drugi del.

»Vse sem dobro premislila in vas še enkrat prosim, gospod, da mi izpolnite to željo.«

Mladi mož je vzel pismo, plačal in odšel. Bessie se je vrnila v točilnico, ki je bila polna gostov.

Minil je dan, minil drugi, tretji, v skrivnostno sobo pa ni bilo nikogar. Bessie je že obupala.

Nekega dne zjutraj ni bilo nobenega gosta v krčmi, Bessie je sedela za točilnico, zatopljen v misli. Naenkrat je opazila, kako je nekdo stal pri odprtem oknu in vrigel noter pismo. Naglo ga je pobrala in odprla:

»Gospodična!

Vaše pismo sem dobil in se Vas prav dobro spominjam. Vaši želji, da govorite z menoj, bom ustregel, opozarjam vas pa že vnaprej, da bom vsak poskus izdaje najstrožje kaznoval.

Okrog enajste ure zvečer boste pri Windsorskem mostu. Od tam pojdite ob levi obali Temze: vse nadaljuje boste zvedeli tam, ob obali.

Prišlo je nekaj gostov, in Bessie je hitro skrila pismo.

Enajsta ura še ni odbila, ko je Bessie že prekoračila Windsorski most in šla dalje o blevi obali. Pozorno se je ozirala na vse strani, kdaj se ji bo kdo približal.

Ura je pravkar odbila enajst, ko jo je dohitel moški in jo poklical:

»Gospodična Wilkes?»

»Da, jaz sem.«

Mož je bil ograjen v plašč, toda ni imel krinke na obrazu. Bil je to visok, vitek mladenič, ki se je oziral na vse strani.

»Vaša sreča, da ste prišli sami, je pripomnil. »Pojdite z menoj.«

»Greim,« je dejala in stopala naprej.

»Ne tako naglo, gospodična. Tako ne smete iti z menoj, moram vam zavezati oči.«

Bessie se je prestrašila in vsa začudena vprašala:

»Ali mora to biti?»

»Od vseh strani nam preti izdajstvo, moramo se varovati kakor vem in znanost.«

Mladenič ji je z rutico zavezal oči, klobuček pa ji je porinil globoko na čelo, za primer, ako bi jo slučajno kdo srečal na tem samotnem kraju.

Tako sta šla dalje roko v roki. Bessie je opazila, da hodita sem in tja; zdaj sta se obrnila na levo, zdaj na desno. Naenkrat pa sta se ustavila. Bessie je slišala šumenje valov; morala sta biti blizu obale.

Cez čas je njen vodnik potrkal na neka vrata, ki so se takoj odprla. Peljal jo je po dolgem ozkem hodniku, odprl še ena vrata in ko sta vstopila, je Bessie začutila pod nogami preprogo. Sedaj jo je on pustil samo. Bessie je obstala nepremično.

»Snemite rutico z oči,« je zaslišala poleg sebe glas drugega moškega.

Ko je snela rutico, jo je slepila močna luč. Bila je v krasno opremljeni sobi, toda tega ji ni

bilo mar: pred njo je stal njen ideal — mož s krinko. Mož, ki ga je nekoč hotela izročiti policiji, in ki ji je takrat velikodušno prizanesel.

»O, gospodična Wilkes,« jo je ogovoril, »torej ste le prišli? Izvolite sedeti.«

A Bessie se ni genila, nepremično je zrla vanj. Stopil je k njej, jo nežno prijel za roko, posadil na divan in sedel poleg nje.

»Vaše pismo me je zelo iznenadilo, gospodična. Sprva sem mislil, da ste spet v policijski službi.«

Bessie je zardela.

»O, ne, ne, tega nikdar ne bi storila,« je živahno odvrnila in ga ljubeznivo pogledala.

»O tem sem prepričan,« je nadaljeval. »Čim sem videl vaš obraz, sem vedel, da niste prišli s tem namenom.«

»Nisem več mogla zdržati v majhnem mestu, kjer sem se skrila. Nikdar pa nisem zinila niti besedice, kaj se je takrat zgodilo v krčmi. Pri britanskem levu.«

»To mi je znano.«

Bessie ga je začudeno pogledala.

»O, oprostite, tako sem žalostna in nesrečna. Dolgo časa sem kolebala, kaj naj storim. Končno pa sem se odločila, da pridem k vam in da se borim ob vaši strani. Vem, da dobro plačujete in hudo kaznujete, zato sem se odločila za vas. Večkrat sem bila v službi policije in zdaj bi vam lahko z veliko koristila. Prosim, ne odbite moje prošnje.«

»Kaj pa zahtevate za vašo pomoč?»

»Ničesar — prav ničesar, hočem samo popraviti svojo prejšnjo napako.«

Mož s krinko jo je prijel za roko in jo prisrčno stisnil.

»Gospodična Wilkes, zdi se mi, kaj vas je privedlo sem. Nekaj je na meni, kar privlači ženske; to je usoda, gospodična. Toda vnaprej vam moram reči tole: če iščete pri meni ljubezni, vam je ne morem dati, moje srce že pripada drugi.«

Bessie se je nasmehnila.

»To sem slutila, pa vseeno bi bila srečna, če lahko vedno ostanim poleg vas. Verjemite mi, da se vam ne bo treba pritoževati.«

»Dobro, gospodična, vašo ponudbo sprejemam. Začasno lahko stanujete tukaj. Ali želite takoj ostati tu?»

»Z veseljem! Ne bi se več rada vrnila v krčmo,« je sijočega obraza vzkliknila.

»Dobro, napišite mi listek za krčmarja in bom takoj vse uredil. No, zdaj pa pojdite z menoj.«

Šla sta po hodniku in se ustavila pred neko sobo. Jack je potrkal na vrata in takoj nato vstopil.

»Gospodična Gordon,« je polglasno zaklical.

Molly je bila še pokoncu in je nekaj šivala. Začudeno je pogledala v dekle, ki je z Jackom vstopila v sobo.

»Vem, da se z gospodično Elizabeto ne gledata posebno prijazno,«

je dejal Jack. »Prišel sem vam tole gospodično, s katero se boste najbrže bolje razumeli. Upam, da vam ne bo neljuba, ako bosta skupaj v eni sobici.« Prijazno se je poslovil in odšel. Dekleti sta ostali sami.

Bessie je stopila k Molly. »Imenujem se Bessie Wilkes.«

»Jaz pa Molly Gordon,« je bil prijazen odgovor. »Odložite plašč, prosim. — Ali so tudi vas pripeljali sem?»

»Ne, sama sem prišla.«

»Sama? V to hišo?»

»Da. Vse vam bom povedala gospodična!« In Bessie je pripovedovala, kako se je seznanila z Jackom. Molly jo je pozorno poslušala, potem pa je še ona povedala vse svoje doživljanje. Tako sta dekleti postali dobri prijatelji.

Med njem razgovorom je potrkalo na vrata. V sobo je vstopil Tom.

»Gospodična, prinesli smo še eno posteljo.«

Ko je bila postelja postavljena tako, kakor je odredila Molly, sta Tom in pa njegov pomagač, okrogločlen mornar, spet odstopljala, da sta se precej obirala. Rada bi bila malo pokramljala z lepima punčikama, a se nista prav upala.

Zunaj je Tomu dejal njegov tovariš: »Menda si naš gospodar nabira harem kakor turški sultan. Za vraga — okus pa imal.«

Tom ga je dregnil ob rebra: »Molči, Pat, tukaj imajo tudi stene ušesa.«

Molly in Bessie sta se tisti večer še dolgo razgovarjali, nato pa sta legli v mehko posteljo k počitku. Brezskrbno sta spali na domu strašnega Jacka pred katerim je trepetal ves London.

Iz domačih gajev

Da bi, kar je nekoč živel, spet danes nas nanovo grelo za čast slovenskega imena — s slovenskih nujv vam ta semena! Saj ni mrtvo, kar je rodila slovenska kri in v pesem zrla: očetov vera gre v sinove in nove nam rodi sadove! Ti davni dnevi v našem času z današnjimi zvone naj v »Glasu«, da starih delo v mladem pokolenju bo v moč in rast — slovenskemu življenju!

Gregor Krek:

Milotinka

Skupaj sva pri oknu stala,
Gledala sva na nebo,
Luna mračno je sijala,
Vanjo vprla si oko.

Goste zvezdice si štela,
Gledala jih brez skrbi,
Si nad eno se zavzela
In pobesila oči.

Mene pa sta dve navdale,
Gledal vanje sem zavzet;
Bile so oči prezale,
Biser tvoj, najlepši cvet.

Gregor Krek je živel od l. 1840. do 1905. Doma je bil s Četene vasi v Loških hribih. V mladih letih je pesnil. Njegove »Pesmi« so izšle l. 1862. Pozneje je bil vseučiliški profesor v Gradcu in je zaslovel kot znanstvenik.

Kubanske Amazonke

V Ameriški republiki Kubi tudi ženske prostovoljno vstopajo v armado in služijo kakor moški reden poln vojaški rok. V svetovni vojni so se mnoge hrabre Američanke borile na zapadni fronti v Evropi.

V Ameriški republiki Kubi doslej ni bila navada, da bi žene obvezno ali prostovoljno vstopale v vojsko. V zgodovini Kube se je zdaj prvič zgodilo, da se je osnoval poseben oddelek ženskih vojakov. Zakon o prostovoljni službi žen armadi je bil že pred leti sprejet, vendar se poseben ženski armadni oddelek ni osnoval. To se je zgodilo šele sedaj. Steje že nad 5000 žen, ki so se obvezale na reden kadetski rok. Po odredbi kubanskega vojnega ministrstva je smatrati ta ženski armadni oddelek kot rezervno. Njegova pomoč se bo upoštevala le v skrajnosti in največji nevarnosti, ki bi pretila domovini. Kubanski ženski oddelek je organiziran kot redna vojska; ima polke, bataljone in čete. Za žene je osem oficirskih stopenj; najvišji je »vrhovna nadzornica«, ki odgovarja polkovniku. Kuba je na svoj ženski armadni oddelek baje zelo ponosna.

Vstopnino plačate po predstavi

V borbi proti krizi in »nadležni konkurenci mora biti človek iznajdljiv. Tako je ravnatelj nekega kin v New Yorku prišel na originalno idejo. Poskus se mu je izmenitno iznesel. V časnikih je objavil oglas, da se vstopnice v njegov kino plačujejo šele po predstavi, in sicer le tedaj, če je obiskovalen predstava ugajala. Prva predstava je bila odlično obiskana. Od 814 posetnikov se jih je 765 izjavilo, da jim igra ugaja in so vstopnino plačali. Ta nov način je poslej uvedel v kinu in je prebrel krizo in premagal konkurenco.

OBCUTLJIV GLASBENIK

»Gospod, če že morate srebat ti svojo limonado, potem vas za božjo voljo prosim — srebajte jo po taktu!«

★

Služkinja: »Gospa, prišla je stara dama. Odložila obleko, stopila v salon, ne da bi povedala ime! Edino s prstom je potegnila preko pohištva, kakor da išče prah!«

»Križ božji! To je mati mojega moža!«

★

»Prijatelj, prednje kolo pri tvojem avtu je pa popolnoma razrezano!«

»Seveda, ker sem vozil preko steklenice.«

»Pa je nisi prej zapazil?«

»Kalko, ker jo je pa mož imel v žepu.«

Čitajte »Glas naroda«

Sestanki Pohorcev

Po »Jutru« posnemamo, da bo do somišljeniki pohorske akcije imel v nedeljo 2. sebruarja in v ponedeljek 3. sebruarja sestanek s Splitu. Udeležje se ga delegati iz 14 srezov srednje in severne Dalmacije. Sestanek bo zvezan z javno manifestacijo za ideje, ki jih zastopajo poborniki pohorske akcije. — Nar. poslanec in bivši minister Ignjat Stefanović, ki tudi pripada pohorski skupini, je imel v nedeljo sestanek svojih prijateljev v Strumici v Južni Srbiji.

Hitlerjeva roka v Rumuniji

Bukarešta, 22. jan. Rador. Veliko slab je budil takovski plebiscit, ki so ga pripravili voditelji nemške vešine v Rumuniji. Ta plebiscit bi naj dokazal solidarnost rumunskih Nemcev z novimi socialnimi in kulturnimi težnjami sodobne Nemčije.

Zeneva na mrtvi točki

Zeneva, 22. jan. w. Zaradi smrti kralja Jurija V. so do četrtega odpo-vedane seje sveta DN. Svet se je se-šal danes samo zato, da proslavi spomin blagopokojnega angleškega kralja.

Angleški zunanji minister in ostali članj angleške delegacije ostanejo v Zenevi do konca zasedanja. Delo sveta DN bodo pospešili tako, da bo mogoče sedanje zasedanje sveta DN zaključiti že v četrtek, ko pride na vrsto samo še sovjetsko-urugvajski spor. Smrt angleškega kralja je razmotrivanja o mednarodnem položaju potlenila docela v ozadje. Listi so si edini, da je Zeneva na mrtvi točki. Nocoj bo angleški zunanji minister Eden v odboru trinajstoroce govoril o sporazumu med Anglijo in Francijo. V svojem govoru bo hotel predvsem pomiriti Nemčijo.

Japonska samo še opazuje...

London, 22. jan. n. Doznava se, da je Japonska po izstopu svoje delegacije s pomorske konference imenovala sedaj dva svoja opazovalca, ki bosta kot neuradna zastopnika japonski vladi sproti poročala o poteku razprav na pomorski konferen-
ci.

Požar na Daljnem Vzhodu

Sangaj, 22. jan. z. Doznava se, da je mandžurska vlada radi naj-novejših spopadov na mandžursko-mongolski meji poslala vladi Zunanje Mongolije noto, ki ima vse karakteristike pravega ultimata. Noto grozi, da bo mandžurska vlada že zčela z represalijami, čim bi se podobni incidenti še ponovili.

Akcija legitimistov v Avstriji

Budimpešta, 22. jan. z. V tuka-jšnjih legitimističnih krogih pripi-sujejo velik pomen razgovorom, ki jih je grof Sigray imel po obisku pri nadvojvodi Otonu v Stenockerzeelu s knezom Starhembergom. Tu domnevajo, da so nedeljske izjave kneza Starhemberga na manifesta-cijskem zborovanju Domovinske fronte na Dunaju v neposredni zve-zi s temi razgovori.

Odločitev kronskega sveta

London, 22. jan. Besedilo pro-klamacije, ki bo jutri objavljeno, se glasi:

Ker se je Vsemogočnemu dopa-dilo, da pokliče k svoji milosti po-kojnega vladarja in gospodarja kralja Jurija V., blagega in slavnega spomina, mora zaradi Njegove smrti cesarska krona Ve-like Britanije in Irske po pravu pripasti visokemu in močnemu princu Edvardu, Albertu, Kristja-nu, Georgu, Andreju, Patricku, Da-vidu. Zato smo se zbrahi mi du-hovni in posvetni lordi tega kra-ljestva skupaj obenem z lordi taj-nega sveta pokojneša veličanstva in se z sotočnim številom drugih uglednih gentlemanov, z lornenom in mestnimi svetniki in prebivalci

Londona sporazumeli soglasno in pristali vsi z besedami in srcem, da objavimo in proglasimo:

Visokorodni in močni princ Edvard, Albert, Kristjan, Georg, Andrej, Patrick, David je sedaj po smrti našega pokojnega kralja srečnega spomina postal naš edini zakoniti in pravomočni gospodar Edvard VIII., po milosti božji kralj Velike Britanije, Irske in britan-skih dominijonov onstran morja, branilec vere, cesar Indije. Mi s tem dajemo na znanje to dejstvo in prav tako našo stalno posluš-nost z vso našo srčno in ponižno ljubeznijo. Molimo Boga, po čigar volji vladajo kralji in kraljice, naj blagoslovi kralja Edvarda VIII., da nam dolgo srečnih let vlada.

Baldwin angleškemu narodu

London, 22. jan. Reuter. V svo-jem govoru, ki ga je imel po ra-diu, je ministrski predsednik Baldwin rekel med drugim tudi tole:

Mi smo vsi žalostni kraljeve smrti, kakor da smo člani ene družine. V tem trenutku ob-enem z menoj čutijo to bol mili-joni ljudi. Tudi izven našega na-roda je mnogo ljudi, ki po vsem svetu isto čutijo kakor mi. V tem ni razlike med bogatimi in siromašnimi. Milijoni rok bi se radi prožili proti kraljici, da jo potolažijo. Dalje je Baldwin podčrtal, da tekom 25 let svoje-ga vladanja pokojni kralj sploh ni imel počitka. Cel svet je bil poln prerivanja in dogodkov in zato pokojni vladar ves čas svo-jega vladanja ni mogel smatrati, da bodo prihodnja leta leta mi-ru in sreč v svetu. Skrb za nje-gove narode in za svet ga ni ni-kdar zapustila. Ves ta čas je po-kojni kralj igral najlepšo vlogo. To so dokazale svečanosti ob priliki njegovega srebrnega jubi-

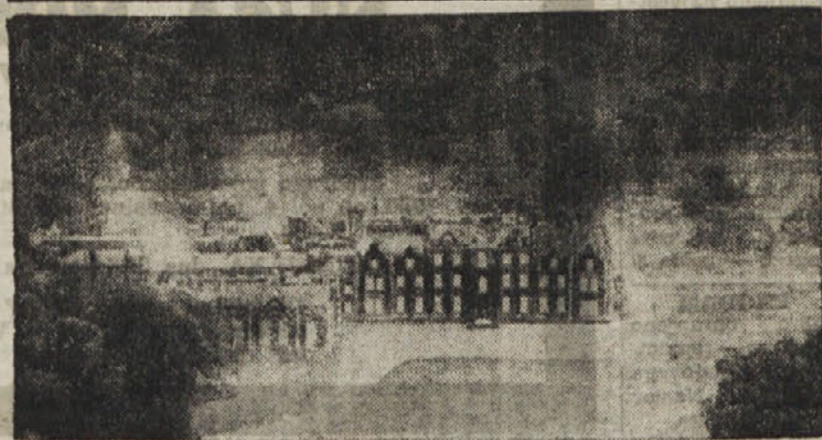
leja, ko je ves narod pokazal, kako ljubi svojega kralja i kot vladarja i kot človeka. Kralja je toliko ljubezni globoko zadelo. Nikdar ni bil pokojni kralj ta-ko blag in tako mil kakor za ča-sa svojega jubileja. To je bila najlepša doba njegovega vladan-ja.

Na seji sveta DN je predsednik sveta predsednika Avstralije Bru-ce izkazal čast spomina pokojne-ga kralja Jurija V. Na koncu svo-jega govora je predsednik po-zval svet DN, da člani ostanejo in z enomintnim molkom izka-žejo spoštovanje umrlemu vladar-ju. Vsi prisotni in prav tako tudi gledalci na galeriji so se odzvaji temu pozivu. Nato so drug za drugim izkazali čast kralju Juriju V. francoski zastopnik Léger-Ita-lijski zastopnik baron Aloisi, sovjetski zastopnik Litvinov, poljski zunanji minister Beck, portugalski delegat Montelro, danski zunanji minister, turški zunanji minister Tevlik Ruždi Aras in romunski zunanji mini-ster Titulescu. Vsem govornikom se je za njihove izjave zahvalil zunanji minister Anthony Eden.

Vodja angleških fašistov v Rimu

Rim, 22. jan. z. Skoro neopaže-no se je že od prejšnje nedelje mudil v Rimu vodja angleških fašistov sir Mosley, ki odpotuje nocoj z brzim vlakom v Francijo. Ni znan pravi namen tega Mo-

sleyjevega daljšega obiska v rim-ski prestolnici. Domneva pa se, da se je sir Mosley ob tej prili-ki natančneje pozanimal za ustroj fašistične stranke v Itali-ji, katere izkušnje namerava upo-rabiti pri organizaciji fašističnih vrst v Angliji. Kakor se izve iz informiranih političnih krogov,

Grad Sandringham, kjer je ležal na smrt bolan in tudi umrl angleški kralj Jurij V. Slika je posneta z letala.

pa je sir Mosley dobil obenem tudi obširna navodila za organi-zacijo protisankcijske kampanje v angliji.

Laval pred demisijo

Pariz, 22. jan. Seja ministrske-ga sveta bo popoldne ob 15. uri. Predsedoval ji bo Laval. Na tej seji bodo radikalni ministri predali svoje demisije.

Ni še znano, ali bo Laval takoj odšel k predsedniku republike in mu predložil demisijo celokupne vlade ali pa se bo najprej podal v London na poregibne svečanosti.

Pariz, 22. jan. DNB. Francoška skupščina je danes sprejela zakon-ski načrt o rekrutiranju s 335 gla-sovi proti 251. Nato je odločila svoje prihodnje sej na četrtek do-poldne z dnevnim redom: Debata o interpelacijah.

Laval gre pred parlament?

Pariz, 22. jan. z. V zvezi z raz-
govori, ki jih je imel včeraj Laval s posameznimi ministri, trde v ne-katerih krogih, da se ministri ne strinjajo v vsem pogledu odločitev, ki jih naj stori Laval. Medtem ko nekateri mislijo, da mora Laval ignorirati odločitve, ki jih je v ne-deljo sprejel izvršni odbor radikal-no - socialistične stranke in da mo-ra iti pred parlament. Odločitev o tem bo padla na seji, ki bo ob 15. popoldne.

Nov lov generala Göringa

Bukarešta, 22. jan. z. List »Ade-verule« poroča, da je general Gō-ring potom tukašnjega nemškega poslanstva podvzel pri rumunski vladi korake, da bi ga neuradno povabil na lov v Rumunijo, da bi tako prišel v stike z odgovornimi rumunskimi državniki v zvezi z ne-ko zaupno mislijo.

Zakon o nevtralnosti USA odložen

Washington, 22. jan. g. Snoči v političnih in diplomatskih krogih so izjavljali, da je dovolj verjetno, da bi kongres odložil razpravo o novem predlogu zakona o ameriški nevtralnosti in da bo zato podalj-šal za šest mesecev veljavnost re-solucije o nevtralnosti, ki je bila izglasovana v avgustu 1935.

Izgredi v Siriji

Jeruzalem, 22. jan. z. Po vesteh iz Sirije, je po izgredih v Damasku prišlo do izgredov v Aleku. Oblasti so v strogi pripravljenosti. Tele-fonska zveze z Damaskom je prekri-njena.

Nov umor na Kitajskem

Tientsin, 22. jan. Reuter. Kitaj-ske oblasti so same ponudile iz-vestno odškodnino za umor plicij-skega uradnika pri japonskem kon-zulatu v Svatau, ki je bil včerj umorjen. Med drugim so oblasti ponudile, da izplačajo njegovi dru-

Maribor

m— Narodno gledališče. Četrtek, 23. januarja ob 20. uri: »Bajadera«. Red C. — Petek, 24. januarja: Zaprtlo. — Sobota, 25. januarja ob 20. uri: »Zlati rudnik«. Red A.

m— Kino. Grajski: Najboljši film Hansi Niese »Moj dragi je lovec«. — Union: Največji film te sezone »Nataša« (Moskovske noči).

m— Bata ostane odprta! Mestno poglavarstvo je svoječasno kaznovalo mariborsko filijalko Bate zaradi prikrite razprodaje blaga z 8000 dinarji globe in na zaporo mariborske prodajalne za dobo enega leta. Bano-vinska uprava je potrdila samo sklep glede denarne kazni, zaporo pa razveljavila in ostane tako prodajalna odprta.

m— Vjel se je. Poročali smo že, da je mariborska policija zalotila nekega Ivana Völkerja, ko je skušal vlomiti v tobačni paviljon ob parku. Völkerja so posneli prstne odtise in jih razposlali tudi oblastem v Avstriji. Te dni je prišlo z Dunaja obvestilo, da je Völker identičen z zloglasnim vlomilcem Jurijem Vranom iz Sv. Martina pri Celovcu, ki ga zasledujejo avstrijske policijske oblasti.

m— Občni zbor Sokola II. na Pobrežju bo v nedeljo 26. januarja ob 15. uri v gvorani g. Renčelja.

m— »Ples v Savoju« bo naslednja operetna premijera v gledališču. Nastopijo Udovičeva, Barbičeva, Starčeva, Sancin, Harastovič in Verdonik Režira Anton Harastovič.

m— Občni zbor Jadranske straže v Mariboru je bil pretekli ponedeljek. Dosedanji predsednik dr. Rapotec je odložil mesto predsednika in je bil na njegovo mesto izvoljen dr. Srečko Vrečko.

m— Še vedno straši. Poročali smo že, da že nekaj tednov pri posestnici Antoniji Založnikovi v Ljubnici pri Vitanju straši. Ko se domači spravi jo k počitku, prične po vseh prostorih hiše in zunaj nje ropotati, vmes se pa čujejo zategli in grozo vzbujajoči klici. Tajni strašenja so že večkrat skušali priti na sled, vendar zastoj. Ko so se ob hiši in v hiši poskrili orožniki, sta ropot in vpitje izostala. Ob vsaki drugi priliki, ko so domači sami, pa se strašenje ponavlja.

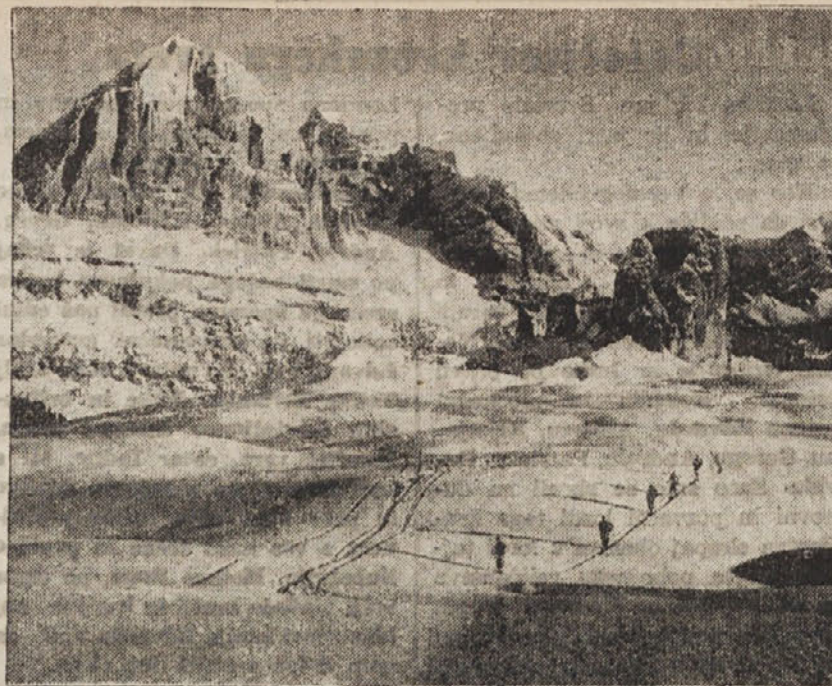
— Usoden padec. 35-letnega dalavca Rudolfa Spudiča je doletela pri delu težka nesreča. Ko je popravljal v Studencih v Obrežni ulici streho, mu je spodrsnilo in je tako nearečno priletel na tla, da si je zlomil obe nogi in zadobil tudi notranje poškodbe. Nevarno poškodovanega so reševalci prepeljali v bolnišnico.

m— Smrtna kosa. Na Koroški cesti 12. je umrla 80-letna gospa Marija Romihova, mati mehanika in šoferja mariborske gasilske čete. Naj v miru počiva!

Celje

c— Brezposelnost narašča. Pri celjski ekspozituri Borze dela je bilo dne 20. januarja 648 brezposelnih. Dne 10. pa je bilo vpisanih le 575. V desetih dneh se je torej dvignilo število brezposelnih za 73 oseb.

c— Delo dobe: 1 blavec, 1 mi-gar, 2 dekli, 1 prva hotelska kuharica, 1 druga hot. kuharica, 1 prva in 1 druga hot. sobarica, 1 gostilniška služkinja in 1 vama-hnja.

Krasen pogled na zasnežene Dolo mite, kjer je zapadlo zadnje dni 40 cm snega in kar je privabilo tja mnogo smučarjev.

Gospodarske vesti

Nova tovarna kvasa. Finančni minister je dovolil nekemu gospodarskemu društvu v Hrvaškem Leskovcu zgradbo in obratovanje tvornice

kvasa.

Ne hodite v Perzijo. Ministrstvo za socialno politiko opozarja vse, ki nameravajo v Perzijo (Iran) glede zaposlitve, naj nikar tja hodijo, ker so izgledi za zaposlitev prav malenkostni. V naši državi so se sicer pojavili razni agenti, ki vabijo ljudi v

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 3 Din. Drž. in ban. davek 3 Din. Oglasniki, ki iščejo službe, plačajo samo po 25 par za besedo. Na pismena vprašanja je priložiti za odgovor 2 Din v znamkah. — Mali oglasi so plačljivi takoj pri naročilu

IŠČEM HISHNIKA za vsa vrtna dela v vili v ljubljanski okolici. Prednost ima penzionist brez otrok. Dam prosto stanovanje. Naslov pove uprava »GLAS NARODA«.

DRUŽICO, ev. poznejša ženi-tev ni izključena, išče 45letni upoko-jeni drž. uradnik. Pogoji: starost 25 do 30 let, čedna zunanost in lep značaj. Dobre kuharice imajo prednost. Ponudbe na upravo lista pod: »Miren dom«.

Zenitve

in možitve boljših krogov posredujemo najvestneje. Razpošljamo informativne prospekte proti predplačilu Din 10.— v poštini znamkah — diskretno. Velika izbira odličnih partij obojega spola. Naročite takoj prospekte! »Rezor« Zagreb — pošta 3.

PRODAM

dobro ohranjeno pohištvo (spalnica) iz hrastovega furnirja. Naslov v upravi lista.

PRODAL SEM neko staro zalogo blaga, ki mi ga noben mešetar ni mogel spraviti v promet, toda z enim samim oglasom v listu, ki ga ravnokar čitate, sem se vse zaloge rešil. Posnemajte!

Danes zjutraj je po mučnem trpljenju in previdena s sv. zakramenti umrla naša ljubljena žena, mati in babica

TEREZIJA BAJT,

rojena ANŽLOVAR

Pogreb nepozabne pokojnice bo v petek, 24. t. m. ob 15. uri s pokopališča na Pobrežju.

Maribor, Ehrenhausen, 22. januarja 1936.

JAKOB BAJT, mož; sinovi: **IVAN**, **TONE**, **STANKO** in **DRAGO**; hčerki: **MARICA** in **ZINKA**; snaha **HEDVIKA** ter vnuki.

Potrji globoke žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nas je naša preljubljena soproga, mamica, hčerka, sestra, tetka in svakinja, gospa

NUŠA MOSETIZH

roj. RAKOVEC,

danes opoldne, po težki bolezni in previdena s sveto popotnico za vedno zapustila.

Predrago pokojnico bomo spremili v četrtek 23. januarja 1936, ob pol 4. uri od žalne veže Stara pot 2, na božjo njivo pri Sv. Križu.

LJUBLJANA, dne 21. januarja 1936.

Užaloščeni soproga **JOSIP MOSETIZH**, sin **MILAN**, hčerka **NUŠKA**, mati **VEKOSLAVA RAKOVEC** ter družina **RAKOVEC**, **FRANTAR** in **PEHANI**.